

[Jens Thomsen.]

skal i denne Forbindelse blot henvise til en enkelt Kendsgerning, nemlig den, at Smør-producenterne i andre Lande i Aaret 1937 fik 57 pCt. mere for deres Smør, end danske Landbrugere fik, til Trods for at dansk Landbrug producerer Verdens fineste Smør.

Alfred Jensen: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen fralægger sig nu den Udtalelse, som han tidligere fremsatte. Han mener, at det beror paa en Misforstaaelse fra min Side. Det skal naturligvis Fortrykket vise, om Tilfældet er saaledes, men jeg tror dog ikke, at Fortrykket vil give det ærede Medlem Medhold. Hvad Mening kan der være i at fremsætte en Udtalelse om Socialudvalgenes Administration i Forbindelse med Understøttelsesaarets Omlægning, hvis ikke man derigenem hentyder til, at man skal tage Understøttelsen fra nogle af de arbejdsløse? Hvad Mening kan der være med at omtale det, hvis ikke det netop hentyder hertil? Jeg kan i hvert Fald ikke faa nogen anden Opfattelse af det, det ærede Medlem har sagt.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, der tidligere gav den Forklaring, at vort Forslag var enslydende med eller i alt Fald fik samme Betydning som Ministerens, har nu en anden Opfattelse. Han siger, at vort Forslag er saa kompliceret, saa det ikke kan gennemføres til 1. Januar. Det kan maaske gælde for de Ønsker, som jeg har fremsat om Ændringsforslag, men det kan i hvert Fald ikke gælde for det af os fremsatte Forslag af 22. Oktober. Der har været rigelig Tid til at behandle det Forslag her i Tinget. Jeg gaar ogsaa ud fra, at vort Forslag dog er overvejet fra Regeringens Side og fra de andre Partiers Side, de har jo haft Forslaget liggende. At det haster med Lovforslagenes Gennemførelse, kan derfor ikke være nogen Begrundelse for, at vort selvstændige Lovforslag afvises.

Ministeren har jo ogsaa en anden Begrundelse end den, at det ikke lader sig gøre at gennemføre Forslagene saa hurtigt. Han siger, at det koster Penge, og vi er meget vel vidende om, at saadanne Ændringer vil medføre forøgede Udgifter. Saa er Spørgsmaalet, om ikke Samfundet er bedst tjent med, at man afholder disse forøgede Udgifter. Spørgsmaalet er, om ikke alle i Samfundet er bedst tjent med, at de arbejdsløse faar bedre Levevilkkaar. Der er selvfølgelig Folk, der har den Opfattelse, at det kun lige er de arbejdsløse, der er interesserede heri, men jeg har ved tid-

ligere Lejlighed citeret en Skrivelse, som var tilsendt mig fra Slagtermestrene i Randers, der gjorde opmærksom paa, at hvis man forringede en Del af den sociale Hjælp — det var Kød kortene, det drejede sig om —, betød det en Katastrofe for Slagtermestrene. Jeg har siden fra adskillige handlende hørt, at hvis man forringede Socialhjælpen, vilde det betyde en katastrofal Tilbagegang i de handlendes Fortjeneste. Adskillige handlende har i dette Efteraar udtalt sig for, at man forhøjede Socialhjælpen, fordi det ogsaa betød bedre Forhold for de handlende, og det betyder øget Beskæftigelse, hvad der kommer med den øgede Købekraft. Jeg synes ikke, det kan være nogen Begrundelse for Afvisningen. Tværtimod synes jeg, at netop det, at de arbejdsløse fik Pengene, maatte være en Begrundelse for, at man tog vort Forslag til Overvejelse og gennemførte det.

Jeg kan ikke underskrive det Ræsonnement, som Ministeren fremsatte, at den Politik, vi her foreslaar, vil betyde, at Folkestyret undergraves. Det modsatte er Tilfældet. Hvis ikke man sørger for, at de arbejdsløse, der i Maaneder, ja, i Aarevis har gaaet arbejdsløse, faar taalelige Vilkkaar at leve under, hvis ikke man sørger for at fremskaffe Arbejde til dem, saa betyder det et kolossalt Frafald fra Demokratiet, fra Arbejderbevægelsen, og saa vil det betyde en Undergravning af Regeringens Position, som Regeringen ikke kan taale.

Jeg var naturligvis forberedt paa, at Ministeren vilde sige til mig, at jeg intet Mandat havde til at tale paa Arbejdsløshedskassernes Vegne. Jeg har selvsagt ikke faaet noget Mandat fra Ledelsen af Arbejdsløshedskasserne eller fra nogen Arbejdsløshedskasse, men jeg er personlig Medlem af en Arbejdsløshedskasse, Medlem af en Ledelse af en Afdeling, og maa som Følge deraf ogsaa have Ret og Pligt til at udtale mig om de Tanker og de Ønsker, der ligger Medlemmerne paa Hjerte. Det er det, jeg har gjort her.

Men Ministeren har desuden fremsat nogle Udtalelser, som skulde gaa ud paa, at det, jeg her har sagt, ikke var i Overensstemmelse med Sandheden, og da jeg jo ved, at han ikke lægger stor Vægt paa, hvad jeg udtaler om Arbejdsløshedskassernes Forhold, vil jeg foretrække, for at gendrive det, at citere, hvad Arbejdsløshedskasserne har sagt i det Spørgsmaal. Det drejer sig om 26 Ugers Bestemmelsen. Saa vidt jeg forstod Ministeren, sagde han, at der ikke var nogen i Arbejdsløsheds-